

tekst: Ger Lodewick – g.lodewick@gerlach.nu

Orgaandonatie op de basisschool?

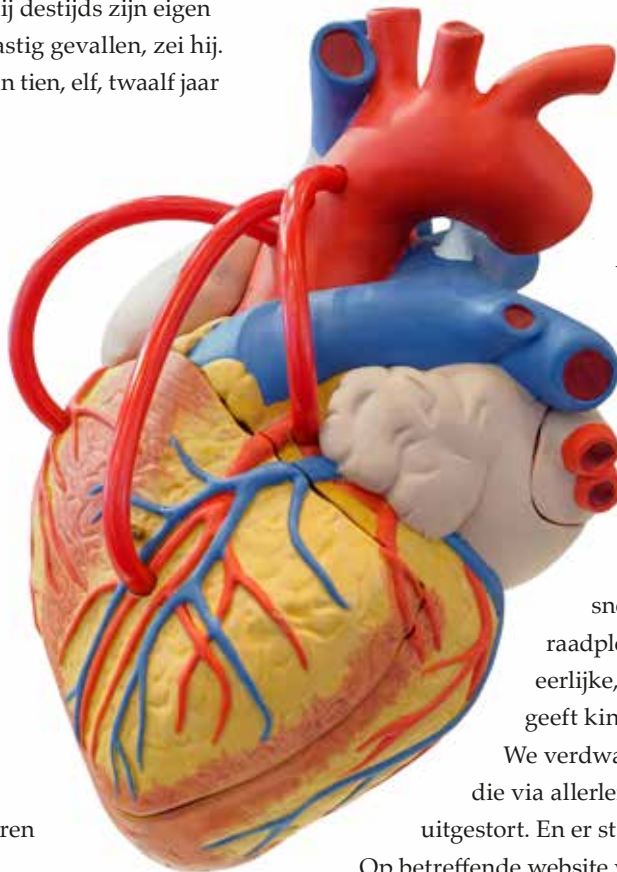
Woensdag 26 september 2018 om 20.00 uur. Het NOS-journaal op de televisie opent met het onderwerp dat kinderen op de basisscholen les moeten krijgen in orgaandonatie. Leerlingen van de hoogste klassen zouden na de lessen in staat zijn een goede afweging te maken of zij al dan niet orgaandonor willen zijn. Dit kunnen ze dan thuis met hun ouders bespreken, zodat hun wens bekend is voor het geval dat. Waar halen die leerlingen hun informatie vandaan? Wie verzorgen die lessen?

De enthousiaste transplantatiemedewerkster van het UMCG (Universitair Medisch Centrum Groningen), Marion Siebelink, legt tijdens het journaal uit dat dit streven een goede zaak is. Een even enthousiaste minister Bruno Bruins van Medische Zorg sluit zich hierbij aan, al had hij destijds zijn eigen kinderen met dit onderwerp niet lastig gevallen, zei hij. Nogmaals, waar halen kinderen van tien, elf, twaalf jaar objectieve informatie vandaan?

Geïnformeerde kinderen?

Daarvoor moeten we terug naar 2013. In dat jaar promoveerde mevrouw Siebelink op een onderzoek bij 2700 kinderen vanaf 10 jaar. Zij kwam tot de conclusie dat kinderen rond deze leeftijd de vraag of ze orgaandonor willen zijn voorgelegd mag worden. Ze moeten natuurlijk wel geïnformeerd worden. In een interview in NRC Next destijds zegt ze: "Ik heb op de Kinder Intensive Care gewerkt en heb gezien hoe kinderen wachtten op een orgaan. Kinderen kunnen getransplanteerd worden en kinderen kunnen ook donor worden.

Die bewustwording is erg belangrijk. *Daarom kun je maar beter vroeg met voorlichting beginnen. Je kunt kinderen beter helpen denken, dan hen van informatie weghouden.*" (de cursivering is door GL aangebracht.)

Donordenkers

Vroeg met voorlichting beginnen? Helpen denken? Niets op tegen, zou je zeggen. Op basis van haar onderzoek is destijds speciaal voor deze kinderen de website donordenkers.nl ontwikkeld op initiatief van het Ministerie van VWS, de Nederlandse Transplantatie Stichting, het UMCG en een bureau voor educatieve communicatie met de naam Podium. Wat mevrouw Siebelink en minister Bruins onder bewustwording, voorlichting en informatie verstaan, wordt al heel snel duidelijk als we betreffende website raadplegen. Deze site heeft niets met eerlijke, objectieve voorlichting te maken en geeft kinderen geen stof tot nadenken. We verdwalen in een pure wervingscampagne die via allerlei vragen over de kinderen wordt uitgestort. En er staan heel wat onjuistheden in. Op betreffende website wordt stelselmatig gesproken over

Er is sprake
van misleiding

'na mijn dood' - 'na zijn of haar dood' - 'je bent echt dood' - 'dat je echt dood bent' - 'je hoeft niet bang te zijn dat je nog leeft' - 'als na jouw dood' - 'ook na je dood' - 'als je bent overleden'.

We vinden deze in de volgende paragrafen:

Wat is doneren? Wat is een donor? Donor zijn lijkt me eng. Doet dat pijn, als je organen of weefsel worden verwijderd? Hoe weten ze of ik echt dood ben? Donnie, waarom heb jij je geregistreerd als donor? Worden al mijn organen en weefsels gebruikt? Wat is dat, geregistreerd staan als donor? Ben ik ook donor? Wat is het donorregister? Kan ik andere wensen aangeven op het donorformulier? Wat zijn redenen om donor te zijn? Hoe kan mijn orgaan of weefsel een ander helpen? Wat is hersendood?

Op de gehele website c.q. in al deze paragrafen wordt door de gebezigde terminologie de suggestie gewekt dat je je gerust als orgaandonor kunt registreren 'want je bent echt helemaal dood'. Ook wordt gesuggereerd - zonder het expliciet te vermelden - dat de artsen het allemaal met elkaar eens zijn en dat je niet bang hoeft te zijn dat er iets mis kan gaan.

Ondermaatse misleiding

Deze 'informatie' is volledig onder de maat en draagt niet bij aan een evenwichtige voorlichting voor bedoelde kinderen en hun ouders. Integendeel, de 'informatie' heeft een sterk sturend karakter omdat wezenlijke feiten worden verzwegen. Er is sprake van misleiding. Dit vraagt enige uitleg. In eerder artikelen in Spiegelbeeld heb ik met vermelding van feiten aangetoond dat geen enkele orgaandonor dood is.¹

Elke donor leeft dus! Daar komen de volgende vijf punten bij. De cursieve tekst is te lezen op de site van donordenkers.

1. *"Dat wordt heel precies onderzocht door artsen. Je voelt dan niets meer, je denkt niet meer en je hersenen geven ook niet meer door dat je moet ademen. Je bent dan echt dood."*

Dit is een stelling die op geen enkele manier onderbouwd is. "Je voelt dan niets meer en je denkt niet meer" is een bedenkelijke veronderstelling die tegengesproken wordt door ervaringen van 'teruggekeerde' hersendode patiënten.

2. *"... volgens heel duidelijke regels en afspraken ..."*

Inderdaad, regels en afspraken, maar die regels en afspraken hebben niets van doen met de vraag of iemand echt dood is. Die regels zijn slechts afgesproken om te kunnen transplanteren. Ze hebben echter geen waarheidsgehalte met betrekking tot leven, sterven en dood.

3. *"Ze testen dit heel nauwkeurig. Ze weten dus honderd procent zeker dat je dood bent."* Dit is een aanname die gelogenstraft wordt door feiten die vele specialisten in binnen- en buitenland aandragen en die ik al eerder heb beschreven.

Daar komt ook dit nog bij:

- de dieper liggende hersendelen kunnen niet gemeten worden omdat we daar de apparatuur (nog) niet voor hebben;
- honderd procent weten dat een patiënt werkelijk dood is, is binnen deze context onmogelijk;

- gebrek aan reactie op prikkels is geen bewijs van dood, maar een indicatie dat iets niet functioneert;
- waarschijnlijk is deze levende persoon aan het sterven;
- de vele tekens van leven getuigen dat er geen sprake is van *“honderd procent zeker dat je dood bent”*, maar dat betrokkene leeft.

4. *Specialisten op het gebied van hersendood verschillen dus duidelijk van mening over dit criterium als betrouwbaar en valide om de dood van een mens vast te stellen.* Er is dan ook sprake van misleiding wanneer vermeld wordt dat de artsen voor *“honderd procent weten dat je echt dood bent”*. Ik beschik over een lijst van meer dan vijftig internationale deskundigen die hersendood volledig afwijzen als criterium om iemand dood te verklaren. Nu dit verschil van mening binnen het medische vakgebied zo fundamenteel is, hebben we met een probleem te maken. Mogen we dan van basisschoolleerlingen en hun ouders verwachten dat zij voor zichzelf een mening kunnen vormen en een beslissing kunnen nemen op grond van tegenstrijdige en twijfelachtige inzichten? De website van donordenkers meent dit probleem weg te kunnen poetsen door de niet-welgevallige informatie categorisch te verdonkeremanen.

5. *De website Donordenkers claimt: “Alles over orgaandonatie voor groep 7 & 8”, maar rept desondanks met geen enkel woord over de inzichten zoals hier vermeld.* Gelet op de totale inhoud van Donordenkers is er geen sprake van volledige en juiste informatie, maar van bedrieglijke propaganda in de richting van een ja-registratie. Is dit de manier waarop we onze kinderen willen opvoeden tot volwassen mensen met een verantwoorde eigen mening?

Conclusie

De website Donordenkers biedt de doelgroep ‘informatie’ die voor een belangrijk deel onjuist is en onthoudt de leerlingen essentiële informatie over hersendood en dood. Deze site wordt al op scholen gebruikt en de druk zal nu toenemen op het volledige basisonderwijs om dat te gaan doen.

Is dit hoe we willen dat met onze kinderen wordt omgegaan? Is dit hoe we zelf geïnformeerd willen worden? Is het kritiekloze NOS-journaal de spreekbuis van de orgaandonorlobby waarop wij kunnen vertrouwen?

In mijn correspondentie met onze minister van Medische Zorg laat hij via een ambtenaar weten de voorlichting over wat werkelijk met een orgaandonor gebeurt niet te verbeteren, hoewel hij dat in maart tijdens de behandeling van de ADR-wet heeft toegezegd. Laten we onszelf goed informeren en onze kinderen juist voorlichten. Word je eigen autoriteit - dat kost zeker enige moeite - en vertrouw wat minder op de veronderstelde autoriteit van medische professionals en overheid.²

Laat je niet meeslepen in de ongehoorde morele druk die het NOS-journaal, de minister en de transplantatielobby op de ouders van jonge kinderen uitoefenen

Laat je niet meeslepen in de ongehoorde morele druk die het NOS-journaal, de minister en de transplantatielobby op de ouders van jonge kinderen uitoefenen. Laat je niet meeslepen door misleidende donorlobbyisten en hun campagnes die een wet (Actieve Donor Registratie) hebben bewerkstelligd die een fundamenteel mensenrecht schendt: de autonomie en beslissingsbevoegdheid over het eigen lichaam. Informeer jezelf en je kind zo volledig mogelijk en bespreek in deze openheid welke keuze het beste bij jullie past.

1. Relevante informatie m.b.t. hersendood inclusief de bijbehorende bronvermelding is te vinden in mijn boek 'Wat je over orgaandonatie zou moeten weten', Zie blz. 39

2. Als je er behoefte aan hebt, kun je contact met mij opnemen via g.lodewick@gerlach.nu

